

Dr. h. c. Stasney Albert professzor 80 éves

Dr. Stasney Albert, fémkohómérnök, nyug. tanszékvezető egyetemi tanár, novemberben töltötte be 80. életévét. Nevéhez közel egy fél évszázados oktató és kutató munka fűződik, generációkat nevelt hazánk mérnöktársadalmának. Érdeimei kimagaslók, elsősorban a bánya-, kohó- és erdómérnök, később a faipari mérnökképzés területén. A soproni fakultásról kikerült mérnökök hosszú sora az ő kiváló oktató munkája eredményeként vált jó műszaki szakemberré.

Déván született 1889. november 16-án. Főiskolai tanulmányait az Alma Mater ősi falai között, Selmecbányán végezte; 1912-ben abszolvált, majd fémkohómérnöki oklevelet szerzett. Évfolyamtársai között már elsőéves hallgató korában kitűnt ábrázoló geometriai tehetségével, ez volt legkedveltebb tantárgya, s nagy lelkesedéssel és odaadással segített tanuló társainak áthidalnia a tárgy megértésével járó nehézségeket. Ez a lelkesedés soha nem fáradt el benne, mindig odaadó apostola maradt kedvelt tudományágának.

Oktatói pályafutását 1912-ben a Selmecbányai Akadémia Ábrázoló Geometria Tanszékén kezdte meg.

Néhány éves üzemi gyakorlat közbeiktatása után, 1924-ben a Sopronba áthelyezett Főiskola megbízott tanszékvezető tanára, 1932-től nyilvános rendes egyetemi tanára lett. A tanszéken az ábrázoló geometrián kívül a műszaki rajz és a géprajz tantárgyakat oktatta, hazánkban elsőként foglalkozott a korszerű sokszorosító módszerekkel és mintaszerű egyetemi sokszorosító műhelyt létesített. Előadásainak gyakorlati anyagát és kutatásainak témáját úgy állította össze, hogy mindenben megfeleljen a bányászat és erdészet érdekeinek.

Hosszú oktatói pályafutása nem volt zavaroktól mentes. Az első világháborúban jobb kezére megrókkant, de a tudomány és rajzszeretete segítette legyőzni az ebből fakadó nehézségeket. Kitartó szorgalma révén újból hamarosan művésze lett a rajzolásnak.

Sopronban az elsők között kezdte meg 1945-ben az előadásait és éveken át kiváló munkát végzett mindhárom szak, később a bányász-kohász karok Miskolcra költözése után az erdész szak egyre növekvő létszámú első éves hallgatóinak nevelésében. 1953-ban Munkaérdemrenddel tüntették ki, 1962-ben díszdoktorrá avatták. 1963-ban vonult nyugalomba.

Kiváló oktató, kiváló pedagógus volt, elsőrendű didaktikai módszerekkel dolgozott. Az ábrázoló geometriát fanyar humorral átszőtt előadásaival érdekessé, vonzóvá tudta tenni és a fokozatos egymásraépítés elve alapján oktatta. Szemléltető oktatása a legkisebb érzékű tanítványában is felébresztette a térben látás képességét. Mindig nagy súlyt helyezett arra, hogy a kiadott gyakorlati feladatokat az üzemi gyakorlatból vegye. Minden gyakorlati órán személyesen is megjelent, egyenként nevelte tanítványait az önálló gondolkodásmódra, a feladatok megértésére és megoldására. A mérnöki oktatás örömét az ő tanszékén érezték át a hallgatók először, amint a rajzpapíron kezdtek kibontakozni a megoldás vonalai.

Szaktárgyát, valamint a gyakorlati oktatás anyagát — a többi szaktárgy, valamint a műszaki gyakorlat igényeinek megfelelően — állandóan fejlesztette, alakította. Fáradozása kiterjedt az egyetemi jegyzetek kiváló minőségű sokszorosítására is. Itt is jelentkeztek kiváló emberi tulajdonságai.

Szeretet és megbecsülés övezte, ami a diáknóta rávonatkozó soraiból is kitűnik.

Dr. Stasney Albert professzor több évtizedes oktató és kutató munkájával bebizonyította eredményességét és odaadását a mérnökképzésben. 80. születésnapján lapunk szerkesztője az olvasók ezrei, a volt tanítványai nevében sok szeretettel köszönti. Tanítványai és ismerősei nevében kívánunk neki megbékélt öregkort és jó egészséget.

Dr. G. M.

